

tages Grus, Sten og Sand udenfor Nabo-ejendommen. Sker dette ikke, kan Havet trænge ind fra Siden af, og den Kystfredning, han har, vil derved blive til ingen Nytte. Dette er et Spørgsmaal af særlig Vanskelighed, som jeg antager Udvalget vil have sin Opmærksomhed særlig henvendt paa.

Der er et andet Forhold, som særlig det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) fremhævede, og jeg tror ogsaa han talte om det i forrige Samling, nemlig at dette Lovforslag, som det her foreligger, skulde hjemle Tredjemand Ret til at gaa ind paa den tørre Strandbred og sanke Sten, i alt Fald de saakaldte Haandsten, og navnlig, at det skulde hjemle Fiskerne at gaa ind paa fremmed Grund, paa den tørre Grund, og sanke saadanne Sten. Jeg tillod mig i Fjor at sige, at dette er en fuldstændig Misforstaaelse, det staar der ikke i Lovforslaget. Der staar ganske vist i Slutningen af § 1, at et Forbud mod Borttagelse af Sten omfatter ikke løse Smaasten, som opsamlés med Hænderne, men det vil naturligvis sige: Opsamling af løse Smaasten paa Steder, hvor vedkommende efter den almindelige Lovgivning, som den er, har Lov til at tage saadanne Sten, i Vandet, op af Vandet. Derimod giver denne Bestemmelse naturligvis ikke en Ret for en Person til at gaa ind paa en fremmed Ejendom og der give sig til at samle Haandsten op. Jeg forudsætter nemlig, at det ærede kongevalgte Medlem er enig med mig i, at den tørre Strandbred er paa almindelig Vis Ejendomsret underkastet. (Steffensen: Ja.) Der har været opstillet Teorier om, at den er Allemands Ejendom, men de ere, tror jeg i alt Fald, forladte, saa det behøve vi ikke at disputere om. Ejendomsretten gaar til dagligt Vande til Skellet mellem Hav og Land ved dagligt Vande, og ligger der saa oven for Vandet et Bælte, som ikke er bevokset, hvor der intet Græs er, hører det til Ejendommen, og der kan paagældende Ejer formene enhver at komme ind og tage sig Friheder og samle Sten op. Derom tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl.

Det glædede mig meget at høre, at den højtærede Minister lige som i Fjor er en Ven af dette Lovforslag og mener, at det indeholder et ganske betydeligt Fremskridt. Det mener jeg ogsaa. Men tillige fremhævede den ærede Minister en Fare, som jo er kommen op i de senere Aar, og som navnlig har vakt en Del Opsigt i Anledning af den Stormflod, vi havde for-

leden Dag her i Sundet, idet det vil være enhver Kjøbenhavnner, havde jeg nær sagt, bekendt, at der i Sundet langs Kysten fra Kjøbenhavn til Helsingør, og maaske ogsaa Nord for Helsingør — det ved jeg ikke rigtigt — daglig fra tidlig Morgen til sen Aften ligger Dampere, som ikke bestille andet end fiske Sten op med Trawl eller, hvad skal man kalde det, skrabende Redskaber. Dette har bevirket, at der efterhaanden har dannet sig en dyb Rende, saaledes som Fiskerne fra Taarbæk sige, en 20 Alen bred Rende, og naar det er Højvande med Paalandsvind eller i alt Fald Skvalp i Søen, bliver rimeligvis herved Bølgeslaget langt stærkere, netop fordi det udgaar fra dybt Vand; naar det saa slaar op mod Kysten og Bølgerne trække sig tilbage, tage de Grus og Sand med for efterhaanden at fylde denne Rende ud. Det er det, disse Fiskere i Taarbæk mene er højst farligt for Ejendommene, og de mene, at alle de Foranstaltninger, som ere gjorte ved Bolværker og Glacier, blive ørkesløse, fordi disse Stenfiskere faa Lov til at grave saadanne Render. Den ærede Minister hentydede til, at man i det andet Ting havde foreslaaet, at der skulde nedsettes en Kommission, eller at den geologiske Kommission, tror jeg, den hedder, som skal undersøge vore Kyster, tillige skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, og at der med Hensyn til samtlige Kyster skulde anstilles en Undersøgelse af, hvorvidt saadant et Stenfiskeri er skadeligt, og i hvilket Omfang det drives. Den ærede Minister bemærkede, at det vilde være et betydeligt og langvarigt Arbejde, og det tror jeg sikkert ogsaa. Men jeg vil dog henstille til den ærede Minister, om man ikke allerede nu eller nogenlunde snart kunde lade virkelig sagkyndige Folk undersøge det Spørgsmaal, hvorvidt det Stenfiskeri, som drives ved Damp en gros, om jeg saa maa sige, virkelig indeholder en særlig Fare for den paagældende Kyststrækning. Naar det bliver konstateret, at en saadan Trafik er særlig farlig, vil det, hvis denne Lov bliver vedtagen, kunne afgive en betydelig Støtte ved den Strandsynsforretning, der skal foretages, idet Strandsynsmændene saa kunne henholde sig til en saadan sagkyndig Udtalelse og navnlig lade sig bestemme deraf med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning Beskyttelsen mod Havet skal række. Jeg frygter nemlig, at disse Render ligge temmelig langt fra Stranden, 500 Alen, og jeg tror adskillig længere, og jeg tvivler paa, at Strandsynsmændene,